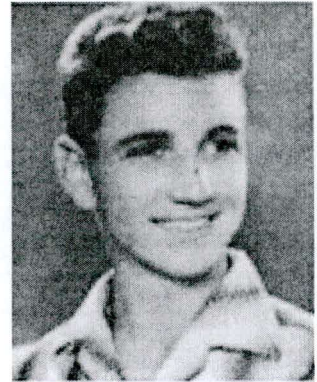

רב טוראי
אפרתי, עמוס ("כלימו")

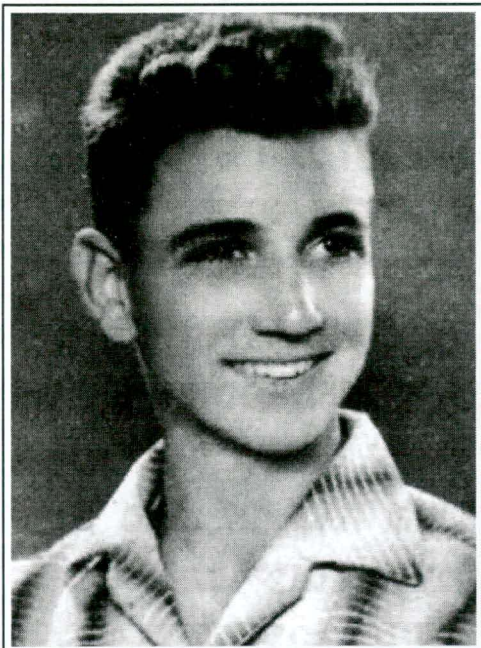
בן אברהם וסמינה. נולד ביום כ"ג בכסלו תש"ו (28.11.1945) בטריפולי אשר בלוב. בעודנו בגיל רך, בשנת 1949, עלתה המשפחה לארץ - והוא עמה. למד בבית-הספר היסודי "יבנה" ולאחר-מכן בבית-הספר התיכון בכפר-בית. אהב כדורגל והשתייך לתנועת-נוער. מפני נטייתו למכניקה עבר לבית-הספר התיכון המקצועי "הוריות". כן היה חניך בית-הספר הטכני בחיל-האוויר וכאשר גויס לצה"ל בנובמבר 1963 נכנס לחיל-האוויר. נפל בשעת מילוי תפקידו ביום כ"א במרחשון תשכ"ה (26.10.1964) והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בחדרה.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את כולם

רב"ט אפרתי עמוס כלימו ז"ל

בן סמינה ואברהם

נולד בלוב

ב-כ"ג בכסלו תש"ו, 28/11/1945

התגייס ב-נובמבר 1963

נפל בעת שירותו

ב-כ"א בחשוון תשכ"ה, 26/10/1964

שרת בחיל האויר

יחידה: טייסת 110

נקבר בחדרה

רב"ט אפרתי עמוס ז"ל

בן 18 בנפלו

קורות חיים

בן אברהם וסמינה. נולד ביום כ"ג בכסלו תש"ו (28.11.1945) בטרפולי אשר בלוב. בעודו בגיל רך, בשנת 1949, עלתה המשפחה לארץ והוא עמה. למד בבית-ספר התיכון בכפר בתיה. אהב כדורגל והשתייך לתנועת נוער. מפני נטייתו למכניקה עבר לבית-הספר התיכון המקצועי "הודיות". כן היה חניך בית-הספר הטכני בחיל-האוויר וכאשר גויס לצה"ל בנובמבר 1963 נכנס לחיל-האוויר. נפל בשעת מילוי תפקידו ביום כ"א במרחשוון תשכ"ה (26.10.1964) והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בחדרה.

עמוס אפרתי

עמוס נולד בטריפולי (לוב). בספטמבר 1945 עלה ארצה עם

בני משפחתו. גדל במעברת אגרובנק בה התחיל בלימודיו

היסודיים. לאחר זמן מה עברה המשפחה לגבעת אולגה שם

סיים עמוס את לימודיו היסודיים בבית הספר "יבנה".

המשיך ללמוד במוסד כפר בתיה ברעננה. ולאחר מכן בבית

הספר התיכון המקצועי "הודיות" שליד טבריה. למד בבית

הספר הטכני של חיל האויר ורכש מקצוע תעופתי.

התגייס לצה"ל בנובמבר 1963 ונתקבל לחיל האויר.

נפל בשעת מילוי תפקידו ביום כ"א בחשון תשכ"ה (27.10.64)

כחייל בצוות הקרקע של חיל האויר. הובא למנוחת עולמים

בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה. זכרו הונצח בחוברת

של בית הספר "יבנה" בגבעת אולגה ובחוברת "יד לנופלים"

של בית הספר כפר בתיה - המוסדות בהם למד.

עמוס אפרתי

ל ד מ ו ת ו

"חלפו שמונה שנים מאז אותו יום מר ונמהר שבו

הגיעתנו הבשורה המרה על נפילתך. אילו היית בתוכנו כי אז

היית בתוכנו כי אז היית בעל בעמיו, נושא אשה ומחבק

ילדים. מה חבל שלא זכית בכל אלה!

לא אשכח אותך לעולמים כשם שלא שכחתי אותך

עד עתה - בימים של שמחה כבימים של צער.

אני הייתי המלווה אותך בכל דרכיך: לבית הספר

כפר בתיה אני היא שנלוותי אליך ונשאתי עמך את חבילותיך.

כשעברת למוסד "הודיות" שליד קיבוץ לביא אני היא שנסעתי

עמך להרשם ולאחר מכן עזרתי לך בנשיאת הציוד. הוא הדבר

כשנתגייסת לצה"ל ונסעת לבחינות וללשכת הגיוס. זכורים לי

עד עתה ביקורי אצלך בבית הספר הטכני וביקוריך אצלי

בסמינר.

וכאשר הצטרכתי ללוותך בדרכך האחרונה, לא יכולתי

לשאת זאת, לא יכולתי להשלים עם הגורל האכזר ששם קץ

עמוס אפרתי

לחייך הקצרים. הרי כבבת עין היית לאמנו. מעולם לא סירבת
כשביקשת משהו. בקשותיך היו תמיד צנועות ונובעות מרגש
ההתחשבות בזולת - תכונת היסוד באופייך.

כלימו! מאז עזבת אותנו לנצח מזילה אמנו דמעות.
היא לא שכחה אותך אף לרגע. את דמעותיה החמות היא מזילה
בסתר כדי שלא לצער את האחים.

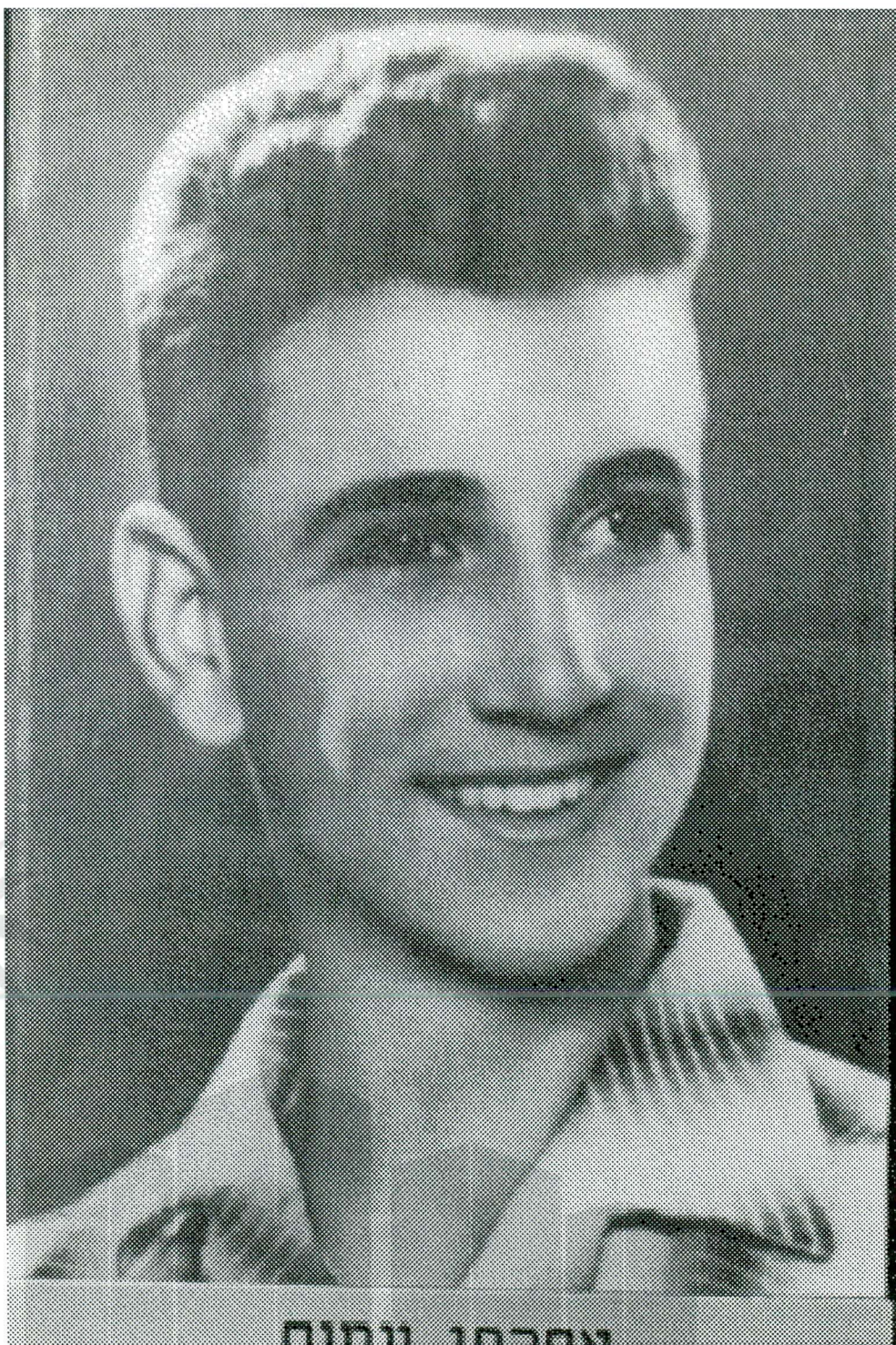
לעולם לא נשכח אותך, כלימו! לא נשכח את מראיך
הנאה, את הילוכך הקליל ואת החיוך הביישני והצנוע שהיה
נסוך תמיד על פניך.
אחותך, ג'וליה

יד לבנים - חדרה

עמוס אפרתי

בן סמינה ואברהם אפרתי

נחמנו נחמנו

28/11/45
27/10/64

כ"ג בכסלו תש"ו
כ"א בחשוון תשכ"ה

נולד ביום
נפל ביום